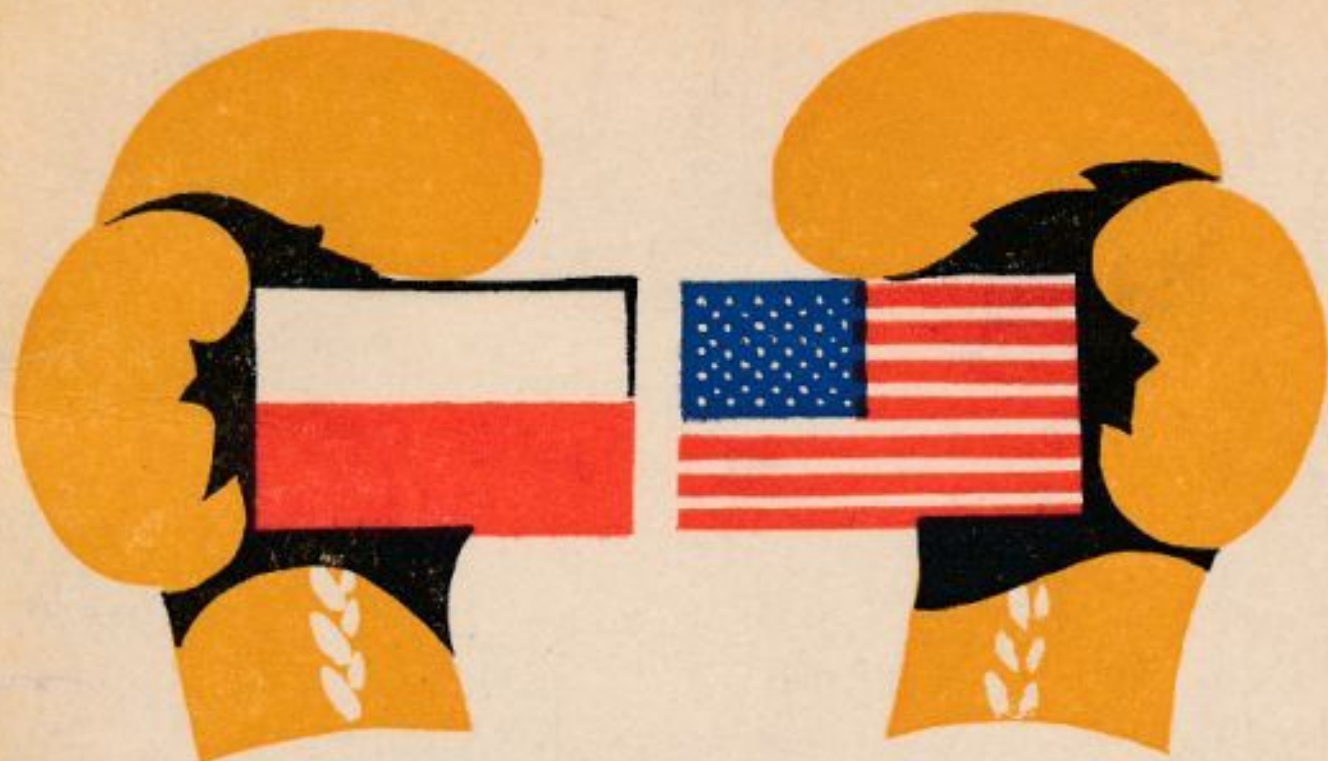
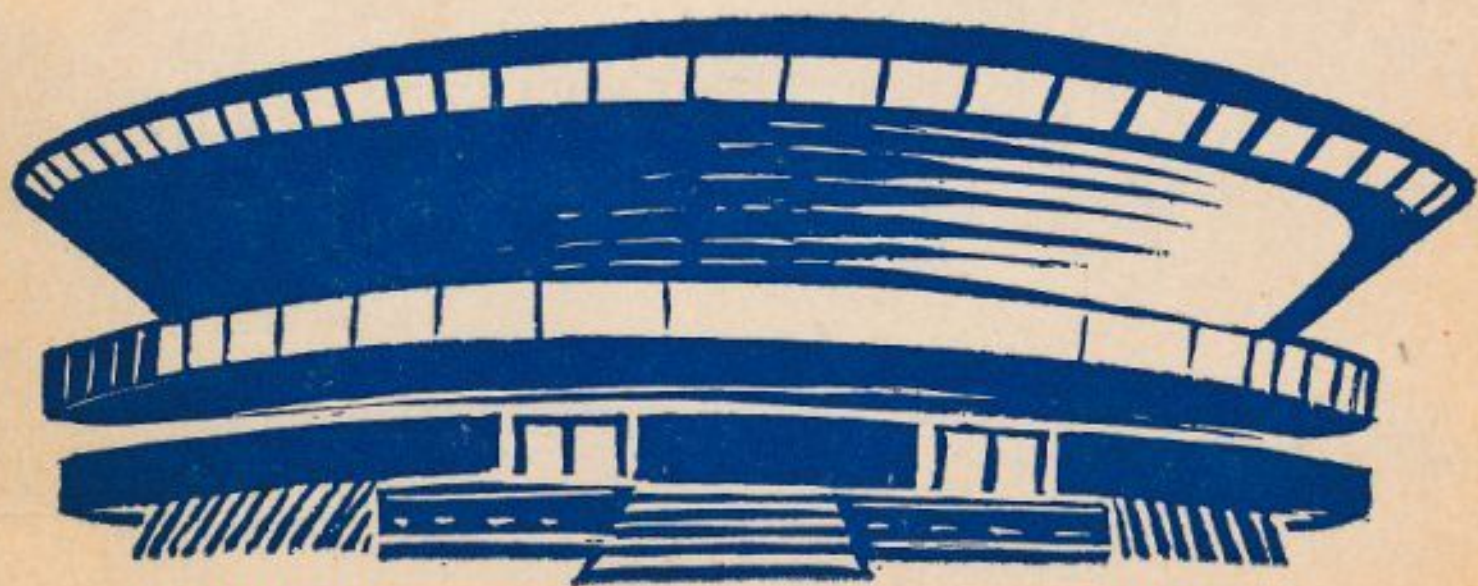

MIĘDZYPANSTWOWE SPOTKANIE
W BOKSIE

POLSKA-USA

KATOWICE 84

21 PAŹDZIERNIKA 1984 R. GODZ. 11.00

**MIĘDZYPANSTWOWE SPOTKANIE
W BOKSIE**

POLSKA – USA

**KATOWICE, 21 PAŹDZIERNIKA 1984 R.
WOJEWÓDZKA HALA WIDOWISKOWO-SPORTOWA**

ZNÓW SPOTKAMY SIĘ W „SPODKU”

Wojewódzka Hala Widowiskowo-Sportowa w Katowicach czyli popularny „Spodek” znów gości imprezę pięściarską najwyższej rangi. Poprzednio odbyły się tu XXI Mistrzostwa Europy w boksie (1975 r.) i międzypaństwowe spotkanie Polska—NRD w 1983 r. Ponadto „Spodek” był miejscem innych imprez najwyższej rangi: mistrzostwa świata w zapasach — styl klasyczny (1974 i 1982 r.), mistrzostw świata i Europy w hokeju na lodzie (1976 r.), mistrzostw Europy w zapasach — styl wolny i klasyczny (1972 r.), mistrzostw Europy halowych w lekkiej atletyce (1975 r.). W ciągu roku odbywa się tam wiele imprez artystycznych oraz giełd handlowych.

Główna hala ma 10 076 m² powierzchni i unikalną, stalowożelbetową konstrukcję przestrzenną. Ponadto w obiekcie znajdują się również: sztuczne lodowisko, sale do gier i treningów sportowych, hotel na 72 miejsca, restauracja, kawiarnia, fińska sauna z basenem kąpielowym i przychodnia sportowo-lekarska.

KOMITET ORGANIZACYJNY MECZU BOKSERSKIEGO POLSKA—USA

Przewodniczący	— mgr. inż. Zygmunt FRĄCZEK
Z-cy przewodniczącego	— mgr Donat BARAŃSKI inż. Emil SIUDY
Członkowie	— mgr Karol MALIK , Zygmunt KUPNY , Franciszek KIK , mgr Stanisław DRAGAN , Andrzej MAZUR

Wydawca: Okręgowy Związek Bokserski WFS w Katowicach

Opracowanie: **Kazimierz PRZEŹDZIECKI** w oparciu o teksty

Wojciecha GORCZYCY i Henryka MARCA

Projekt okładki: **Danuta WITEK**

Drukarnia Narodowa, Zakład nr 6, Kraków, ul. Orzeszkowej 7

Zam. 554/84.

Nakład 2.500

R-16/2582

Mgr JULIAN SOBAS

Prezes Wojewódzkiej Federacji Sportu
w Katowicach

Serdecznie witamy!

Katowicka Hala Widowiskowo-Sportowa znów będzie miejscem imprezy bokserskiej najwyższej rangi. Gościliśmy już w tym wspaniałym obiekcie zwanym popularnie „Spodkiem”, walczących o tytuły mistrzów świata zapaśników, hokeistów i piłkarki ręczne oraz o tytuły mistrzów Europy bokserów, lekkoatletów i zapaśników. Imprezy te dostarczyły licznie zebrany sympatykom sportu wielu niezapomnianych wrażeń.

Województwo katowickie to nie tylko największy w Polsce region przemysłowy, a również jeden z najsilniejszych ośrodków sportowych w naszym kraju. Posiadamy wspaniałe obiekty sportowe, wysokiej klasy szkoleniowców, a także liczne rzesze działaczy poświęcających swój wolny czas dla dobra sportu. Ze Śląska i Zagłębia wywodzi się wielu doskonałych sportowców, medalistów igrzysk olimpijskich, mistrzów świata czy Europy, reprezentantów barw narodowych. Mamy też dziesiątki tysięcy sympatyków sportu, którzy często odwiedzają stadiony i hale sportowe, by dopingować swoich ulubieńców do wzmożonego wysiłku.

Potwierdziło się już wielokrotnie, że potrafimy organizować imprezy sportowe o dużej randze. Dlatego też z dużym zadowoleniem przyjęliśmy powierzenie nam przez Polski Związek Bokserski organizację międzypaństwowego meczu bokserskiego Polska—USA. Przed czterema laty byliśmy przygotowani na występ amerykańskich pięściarzy w Katowicach. Niestety tragiczna katastrofa jaka miała miejsce tuż przed wylądowaniem samolotu sprawiła, że do tego meczu wówczas nie doszło.

Obydwu ekipom życzę miłego pobytu na gościnnej Ziemi Śląskiej i udanych występów w ringu, sędziom trafnych werdyktów, a publiczności dużo emocji. Sądzę, że dzisiejszy mecz przyczyni się do dalszej popularyzacji sportu pięściarskiego w naszym regionie.

PO RAZ 12 Z PIĘŚCIARZAMI USA

Kontakty pięściarzy Stanów Zjednoczonych i Polski mają swoją długą i interesującą historię. Wprawdzie pierwszy mecz rozegrany został w 1934 roku, ale później nastąpiła przerwa trwająca aż 37 lat. Bokserzy obydwu krajów walczyli ze sobą na Igrzyskach Olimpijskich oraz innych wielkich turniejach, ale do kolejnego meczu doszło w Warszawie dopiero w 1971 r. Od tego momentu międzypaństwowe spotkania bokserów Polski i USA rozgrywane są systematycznie co roku. Nie doszło do meczu w 1980 r., kiedy to udająca się do Polski na dwa mecze w Katowicach i w Krakowie ekipa amerykańskich pięściarzy zginęła w tragicznej katastrofie lotniczej tuż przed lądowaniem na warszawskim lotnisku Okęcie.

Dotychczas odbyło się 11 spotkań, w których pięściarze USA odnieśli 7 zwycięstw, a Polacy 4. Ogólny bilans małych punktów jest korzystny dla bokserów amerykańskich i wynosi 130:108. Tak więc w katowickim „Spodku” rozegrany będzie 12 oficjalny mecz obu reprezentacji.

Oto dotychczasowa historia pojedynków polsko-amerykańskich.

ZACZEŁO SIĘ ZA OCEANEM...

Chicago, 24. V. 1934 r., USA—Polska 14 : 2

Pierwszy oficjalny mecz pięściarzy Polski i USA rozegrany został dokładnie 50 lat temu na ringu w Chicago. Inicjatorami spotkania byli dziennikarze tamtejszej gazety „**Chicago Tribune**” i miejscowa Polonia.

Wyprawa była nieco improwizowana, niemal wszystko „na chybcika”. Podróż trwała kilkanaście dni. Bokserzy pod wodzą trenera **Feliksa Stamma** popłynęli statkiem M/S „**Beringerie**” do Nowego Jorku. Wielu „zaliczyło” chorobę morską. Następnie ekipa pojechała pociągiem do Chicago. Była to niesłychanie męcząca ekspedycja.

Już wówczas boks cieszył się w USA olbrzymią popularnością. Wspomniana gazeta chicagowska „**Chicago Tribune**” zrobiła wokół polskiej drużyny głośną reklamę, przedstawiając naszych zawodników jako wyśmienitych pięściarzy.

W meczu tym miał wystąpić **Joe Louis**, który już wówczas uważany był za najlepszego amatora w USA. Miał jednak 300 gramów nadwagi do limitu wagi półciężkiej. Kierownictwo polskiej ekipy zaprotestowało, co wyraźnie zdenerwowało gospodarzy. Chcieli koniecznie, aby Louis walczył. Przechodził

bowiem wkrótce na zawodostwo i zwycięstwo nad obcokrajowcem byłoby dla niego jeszcze jednym plusem. I wtedy wydarzył się zupełnie nietypowy przypadek przy prezentacji drużyn. Oto fragment na ten temat z „Pamiętników Feliksa Stamma”:

— „Na ring wskoczyli trzech policjanci z pałkami, podeszli do Joe Louisa i oświadczywszy, że jest aresztowany, kazali mu iść ze sobą. Na podium wskoczył inny zawodnik — Spoldi. Było zadziwiające iż był ubrany w kostium sportowy i został przyszykowany do walki. Widocznie wiedział, że Joe zostanie aresztowany. Przypuszczalnie Louis też był poinformowany o „aresztowaniu”, nie miał bowiem zdziwionej miny”.

Tak też było, bo na bankiecie pomeczowym Louis siedział spokojnie z innymi przy stole. Polakom powiedziano, że ktoś niesłusznie posądził go o dokonaniu morderstwa.

Sam mecz zakończył się wysokim zwycięstwem drużyny gospodarzy 14:2. W niektórych walkach werdykty były nieco „naciągane” na korzyść bokserów USA. Jedyne zwycięstwo dla Polski odniósł w wadze muszej **Szapsel Rotholc**, który pokonał Pacy Uiso. Następnie 7 pojedynków zakończyło się zwycięstwami pięściarzy amerykańskich. I tak kolejno: **Bellini** pokonał Rogalskiego, **Nettl** — Kajnara, **Kennealy** Sipińskiego, **Ferrer** Misiurewicza, **Casari** Majchrzyckiego, **Spoldi** Karpińskiego, i **Thomas** Pilata.

UDANY REWANŻ PO 37 LATACH

Warszawa, 5. VIII. 1971 r. Polska—USA 16 : 6

Minęło ponad 37 lat zanim doszło do drugiego oficjalnego meczu. Federacje bokserskie obydwu krajów uzgodniły, że odbędzie się on w Warszawie. Pomimo, że był to rok przedolimpijski z USA nie przyjechała czołówka bokserów amatorskich, która szykowała się do startu na ringu w Monachium. W drużynie amerykańskiej przeważali zawodnicy młodzi, z niewielkim stażem ringowym. Dodajmy, że średnia wieku zespołu USA była poniżej 20 lat. Dwóch zawodników wybijalo się w drużynie gości: **Marvin Johnson** w wadze średniej, który w następnych latach sięgnął po tytuł mistrza świata zawodowców w kat. półciężkiej, oraz 16-letni **Tim Dement**, który jednak dość szybko zniknął z bokserskiej areny. Natomiast w drużynie polskiej wystąpili doświadczeni zawodnicy. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem Polaków 16:6.

Wyniki walk od wagi papierowej do ciężkiej (na pierwszym miejscu Polacy): Roman Rożek przegrał z **Timem Dementem**, **Hubert Skrzypczak** pokonał Gregory Lewisa, **Piotr Sellin** zwyciężył Jackie Stillwella, **Ryszard Tomczyk** wygrał z Ricky Boudreaxem (rsc. 1 r.), Jan Szczepański na skutek kontuzji łuku brwiowego przegrał w I r. z **Normanem Goinsem**, **Bogdan Jakubowski** wygrał w I r. na skutek kontuzji łuku brwiowego z Javierem Munizem, **Jerzy Sobczak** wypunktował Freda Washingtona, **Wiesław Rudkowski**

pokonał Wiliama Danielsa, Edmund Hebel przegrał z Warvinem Johnsonem, Janusz Gortat zwyciężył Luisa Slaughtera, Lucjan Trela pokonał Nicka Wellsa.

* * *

W dwa dni później bokserzy USA walczyli na ringu w Sosnowcu z drużyną pod firmą „Polska B”. Mecz odbył się bez wag: koguciej i lekkopółśredniej i wygrali go bokserzy USA 10:8.

**INTERNATIONAL AAU
CHAMPIONSHIP BOXING**

= OLYMPIC WEIGHTS =

 POLAND vs. U. S. A.
THE SCOTSMAN HALL
ROUTE #46 · WEST PATERSON, N. J.
NEXT TO GREAT EASTERN MILLS

SATURDAY, APRIL 14, 1973

RESERVED SECTION — — \$10.00

DOORS OPEN AT 3:00 P. M.
BOXING STARTS AT 3:30 P. M.

SUKCES NA AMERYKAŃSKIM RINGU
Paterson, 14.IV.1973 r. USA—Polska 6:16

Takiego obrotu sprawy nikt się nie spodziewał. Zwycięstwo Polaków uznano za sensację. Dodajmy jednak że w drużynie USA wystąpili mało jeszcze doświadczeni bokserzy. Natomiast nasza drużyna składała się z aktualnie najlepszych w kraju. Jako ciekawostkę warto podać, że mecz odbył się w sali bankietowej, w której ustawionych było 100 stolików po 12 miejsc przy każdym. Widzowie biesiadowali i równocześnie oglądali walki. Mecz transmitowała telewizja na całe Stany Zjednoczone. Odbyło się tylko 9 walk, bowiem oba zespoły otrzymały po jednym walkowerze.

Reprezentacja Polski w boksie tuż po powrocie z niezwykle udanego amerykańskiego tournée.

Wyniki walk: Claudio „Chickee” Rivera przegrał z **Ryszardem Czerwińskim**, Derrick Homes uległ przez rsc. w 1 r. **Leszkowi Błażyńskiemu**, Victor Vaddy przegrał z **Romanem Gotfrydem** przez rsc. 3 r., Le Roy Veasll został znokautowany w 3 r. przez **Andrzeja Jagielskiego**, Robert Alexander uległ **Janowi Szczepańskiemu**, John Turner przegrał z **Ryszardem Petkiem**, Ray Hammong oddał walkower **Józefowi Stachowiakowi**, Reggie Jones wygrał z Wiesławem Rudkowskim, Russel Flicking otrzymał walkower od Witolda Stachurskiego, Joe Barker przegrał z **Januszem Gortatem**, Nicky Wells pokonał Lucjana Trełę (był to rewanż za porażkę 2 lata temu w Warszawie).

* * *

Polscy bokserzy uczestniczyli także w mityngach w innych miastach. Oto rezultaty: **11.IV. Elizabeth**, odbyło się 7 walk, wynik 12:2 dla Polski, **15.IV. Detroit**, również 7 walk, wynik 12:2 dla Polaków, **18.IV. Chicago**, rozegrano 8 walk, wynik 12:4 dla Polaków, **24.IV. Munka**, odbyło się 7 walk, wynik 10:4 dla Polski.

PO WIELKICH EMOCJACH WYGRALI AMERYKANIE

Warszawa, 13.X.1974 r., Polska—USA 10 : 12

Mecz ten odbył się tuż po pierwszych w historii mistrzostwach świata amatorów w boksie, Ekipa USA przyjechała w bardzo silnym składzie, również i nasza reprezentacja wystąpiła w aktualnie najsilniejszym zestawieniu. Na ringu w Warszawie walczyło trzech przyszłych mistrzów olimpijskich z Montrealu: **Jerzy Rybicki**, **Ray Leonard** i **Leo Spinks**. Ten ostatni był już medalistą mistrzostw świata w Hawanie, a później po zwycięstwie nad Muhammadem Ali został mistrzem świata wszechwag. Dodajmy jeszcze że również Ray Leonard został mistrzem świata zawodowców w kat. półśredniej.

Oto wyniki pojedynków: Henryk Średnicki przegrał z **Claudellem Adkinsem**, **Hubert Skrzypczak** wygrał z Gregory Richardsonem, Ryszard Jagielski przegrał z **Mike Ayala**, **Roman Gotfryd** zwyciężył Mike Hessa, Ryszard Tomczyk uległ **Aaronowi Pryor'owi**, **Bogdan Gajda** przegrał z **Rayem Leonardem**, **Zbigniew Kicka** wygrał z Deanem Kromarckiem, **Jerzy Rybicki** na skutek kontuzji łuku brwiowego uległ w 1 r. **Henry Bunchowi**, **Jacek Kucharczyk** znokautował w 1 r. **Jerome Benetta**, **Janusz Gortat** wypunktował **Leo Spinksa**, **Andrzej Biegalski** uległ **Marvinowi Stinsonowi**.

* * *

Pięściarze USA uczestniczyli jeszcze w trzech mityngach. 16.X. w **Koninie** odbyło się 8 walk, a wynik był 10:6 dla bokserów USA, 20.X. w **Katowicach** rozegranych zostało 9 walk, a wynik był 10:8 dla gości. Na uwagę zasługuje zwycięstwo **Stanisława Osetkowskiego** nad **Aaronem Pryor'em**. Wkraczający na wielką arenę pięściarską **Leo Spinks** nie dał żadnych szans Grzegorzowi Pigoniowi, a **Marvin Stinson** wygrał z **Lucjanem Trelą**. Ostatni z towarzyskich meczów odbył się w Gdańsku 24.X, gdzie niespodziewanie wygrali Polacy 12:4. Nieoczekiwanie zakończyła się walka **Jana Kwacza** z **Ray'em Leonardem**. Bokser USA został zdyskwalifikowany po zadaniu nokautującego ciosu po gongu kończącym I rundę. Natomiast **Leo Spinks** nie dał żadnych szans **Wiesławowi Adamskiemu**.

BOKSERZY USA PONOWNIE LEPSI

Springfield, 13.VIII.1975 r. USA—Polska 14 : 8

Była to bardzo interesująca konfrontacja sił i umiejętności na rok przed Igrzyskami Olimpijskimi w Montrealu. Obydwie drużyny przykładaly do tego meczu olbrzymią wagę. W obu zespołach wystąpiło 7 przyszłych olimpijczyków, z których 3 zdobyło w Montrealu medale: **Howard Davis** i **Jerzy Rybicki** — złote, a **Kazimierz Szczerba** — brązowy. Największą sensacją było

zwycięstwo **Andrzeja Jagielskiego** nad mistrzem świata z Hawany — **Howar-dem Davisem**, późniejszym mistrzem olimpijskim w wadze lekkiej. Niemal wszystkie pojedynki stały na wysokim poziomie.

Wyniki walk: **Louis Curtis** przegrał z **Henrykiem Średnickim**, **John Marble** oddał walkower **Leszkowi Strassburgerowi**, **Bernard Taylor** pokonał **Ryszarda Jagielskiego**, **Howard Davis** uległ **Andrzejowi Jagielskiemu**, **Aaron Pro-yor** wygrał z **Ryszardem Tomczykiem**, **Roosvelt Green** przegrał z **Kazimie-rzem Szczerbą**, **Ernesto Risto** pokonał **Jerzego Rybickiego**, **Charles Walker** wygrał z **Tadeuszem Szybińskim** (rsc. 2 r.), **Raymond Kates** zwyciężył **Jacka Kucharczyka**, **Frank Williams** pokonał **Wiesława Adamskiego**, **Woody Clark** wygrał z **Andrzejem Biegalskim** (poddanie w 2 r.).

* * *

Podobnie jak w latach poprzednich polscy bokserzy uczestniczyli w kilku mityngach.

16.VIII. St. Louis. Wynik 10:10. M.in. **Marek Łuszczynski** przegrał z póź-niejszym mistrzem olimpijskim w wadze średniej — **Michaelem Spinksem**, a **Jerzy Skoczek** w kat. ciężkiej uległ **Johnowi Tate**, brązowemu medalistcie z Montrealu. **20.VIII. Milwaukke.** Wynik 16:4 dla Polaków. **23.VIII. Cleveland.** Wynik 10:8 dla Polski.

PO WYRÓWNANEJ WALCE WYGRANA POLAKÓW

Warszawa, 20.X.1976 r. Polska—USA 12 : 10

Po Igrzyskach Olimpijskich w Montrealu wielu czołowych bokserów ame-rykańskich przeszło na zawodostwo. Do Warszawy przyjechali nieco mniej znani zawodnicy, za wyjątkiem **Johna Tate**, który był jeszcze amatorem. Z dużym zainteresowaniem oczekiwano na jego pojedynek z naszym mistrzem Europy (Katowice — 1975 r.) — **Andrzejem Biegalskim**. Niestety polskiemu pięściarzowi nie udało się rewanż za porażkę w turnieju olimpijskim. Liczo-no na łatwe zwycięstwo Polaków, lecz okazało się w praktyce, że bokserzy USA sporo już umieją. Po niezwykle zaciętych pojedynkach ostatecznie wygrali Polacy 12:10.

Wyniki walk: **Henryk Pielesiak** wypunktował **Adriano Dennisa**, **Henryk Średnicki** wygrał z **Brettem Summerem** (ko 3 r.), **Mirosław Wawrzyniak** przegrał z **Jerry Smithem**, **Leszek Kosedowski** pokonał **Leona Valencię** (rsc. 2 r.), **Bogdan Gajda** znokautował w 1 r. **Thomasa Kimmonsa**, **Kazimierz Szczerba** uległ **Ronnie Shieldsowi**, **Zbigniew Kicka** przegrał z **Roosveltem Greenem**, **Jerzy Rybicki** wypunktował **Adolpha Wattsa**, **Grzegorz Skrzecz** przegrał przez nokaut w 2 r. z **Lindelem Holmsem**, **Jacek Kucharczyk** wygrał z **Rickiem Jesterem**, **Andrzej Biegalski** uległ przez rsc. w 2 r. z **Johnem Tate**.

* * *

Bokserzy USA zmierzyli się ponadto w Gdańsku 29.X. z Polską II, wygrywając 12:10. M.in. Antoni Kuskowski przegrał z Johnem Tate. Oprócz tego zawodnicy amerykańscy startowali w turnieju o „Złotą Łódkę”.

Andrzej Biegalski w pojedynku z Johnem Tate.

Clinton Jackson w swoim ostatnim występie na amatorskim ringu pokonał Jerzego Rybickiego.

MINIMALNA PRZEGRANA W LAS VEGAS

Las Vegas, 13.VIII.1977 r. USA—Polska 12 : 10

Nasi reprezentanci wyjechali do Las Vegas pod wodzą trenera **Michała Szczepana**. Liczono się, że będzie to ciężki mecz. W zespole USA znalazło się bowiem wielu wysokiej klasy bokserów. Przewidywania sprawdziły się, losy meczu ważyły się do ostatniego pojedynku. Wielu pięściarzy amerykańskich, którzy wystąpili w tym meczu przeszło później na zawodowe ringi, uzyskując całkiem dobre wyniki.

Wyniki walk: Miguel Rosario przegrał z **Henrykiem Średnickim**, **Jerome Coffe** pokonał Leszka Błażyńskiego, **Rocky Lockridge** zwyciężył Mirosława Wawrzyniaka, John Bumphus uległ **Romanowi Gotfrydowi**, **Antony Fletcher** wygrał ze Zdzisławem Nowakiem, **Thomas Harris** zwyciężył Bogdana Gajdę, Roger Leonard uległ **Kazimierzowi Szczerbie**, **Clinton Jackson** pokonał Jerzego Rybickiego, Lindell Holmes przegrał przez dyskwalifikację w 3 r. z **Wiesławem Niemkiewiczem**, Charles Singleton przegrał z **Pawłem Skrzeczem**, **Gregor Page** pokonał Antoniego Kuskowskiego.

Polacy uczestniczyli jeszcze w dwóch mityngach. W obu odnieśli zwycięstwa; w **Detroit 16.VIII** wygrali 10:8, a w **Hartford 19.VIII** — 14:6.

Pojedynek w wadze papierowej na wrocławskim ringu. Henryk Pieleśiak (z prawej) wypunktował Miguela Rosario.

ZWYCIĘSTWO NA WROCŁAWSKIM RINGU

Wrocław, 6.VIII.1978 r. Polska—USA 14:8

Po raz pierwszy oficjalny mecz z USA rozegrany został nie na terenie stolicy. Spotkanie wywołało we Wrocławiu zrozumiałe zainteresowanie, oczekiwano ciekawej konfrontacji. W ekipie USA znalazło się jednak kilku mniej znanych zawodników. Czołową postacią w ekipie gości był **Bernard Taylor**, znany już na wielu zagranicznych ringach. Do bardziej doświadczonych zaliczyć można **Miguela Rosario** i **Wayne Lynuna**. Opiekun naszych bokserów trener **Czesław Płak** dał również szansę kilku młodszym zawodnikom. Nie było wprawdzie wielkiego boksu, ale pojedynki były ciekawe.

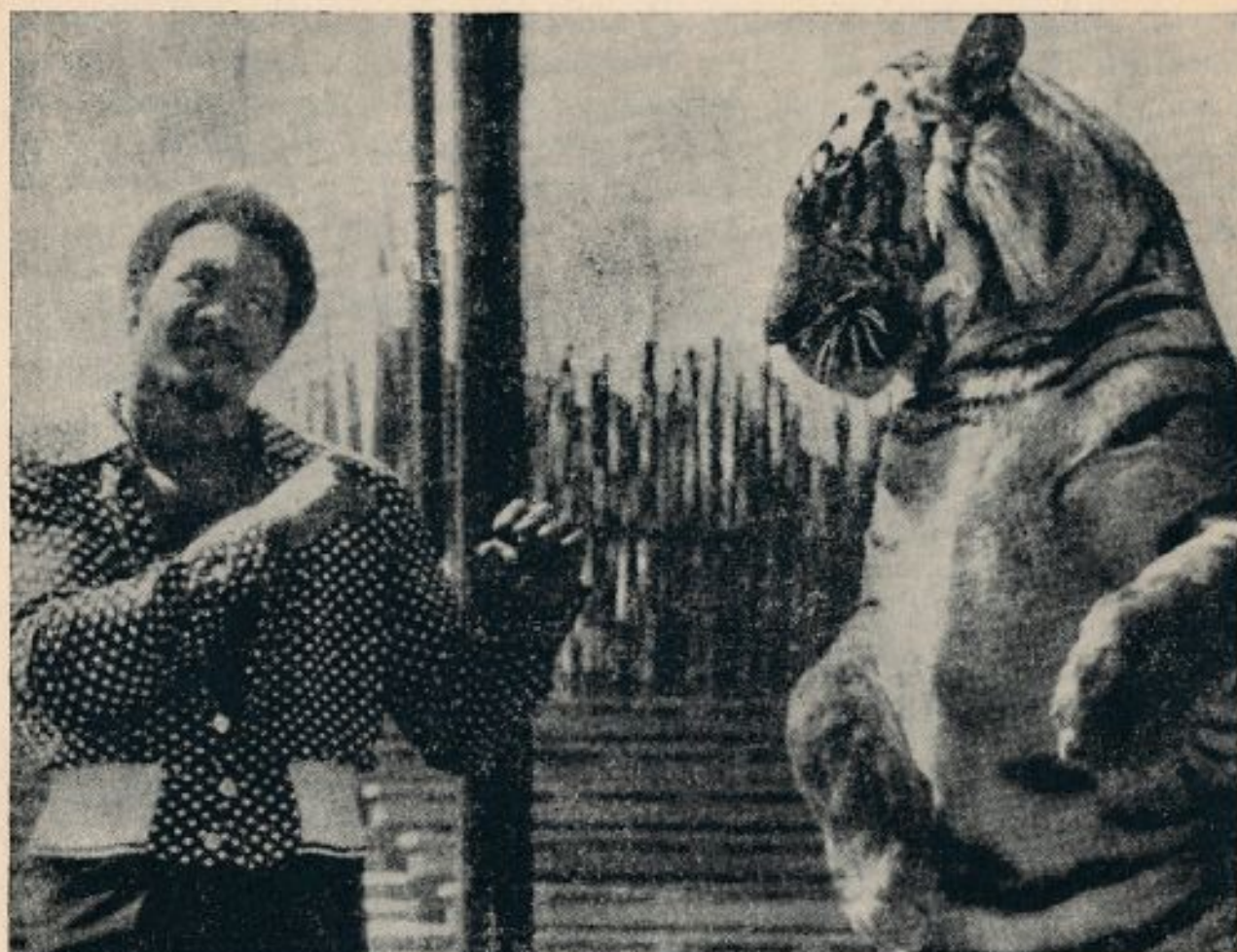
Wyniki walk: **Henryk Pielesiak** wypunktował Miguela Rosario, **Henryk Srednicki** zwyciężył Dario Mendrano, **Włodzimerz Michalik** przegrał z **Wayne Lunynem**, **Roman Gotfryd** uległ **Bernardowi Taylorowi**, **Leszek Kosedowski** wygrał z **Hodge Moralem**, **Janusz Janowski** przegrał przez rsc. w 3 r. z **Johnem Juanem Johnsonem**, **Aleksander Brydak** wygrał z **Raymondem Nieto**, **Andrzej Krysiak** uległ **Donaldowi Bowersowi**, **Czesław Dawiec** pokonał **Oswalda Monte**, **Paweł Skrzecz** zwyciężył **Kelvina Andersona**, **Grzegorz Skrzecz** wygrał z **Johnem Aldersonem**.

* * *

W Koszalinie (13.VIII) odbył się mecz Polska II — USA, w którym Polacy wygrali 14:8.

Ekipa pięściarzy USA w chwilę po wylądowaniu na warszawskim lotnisku Okęcie.

Były mistrz świata zawodowców wagi ciężkiej, rywal Lucjana Treli z Igrzysk Olimpijskich w Mexico City w 1968 r. pozuje do zdjęcia z wielkim tygrysem bengalskim.

PRZEGRALIŚMY W LAFAYETTE

Lafayette, 24.II.1979 r. USA — Polska 14:8

Nasz zespół pojechał niemal w optymalnym zestawieniu z dużymi apetytami na zwycięstwo. Okazało się jednak, że pięściarze amerykańscy byli świetnie przygotowani do meczu i zademonstrowali spore umiejętności. W polskiej ekipie nieco poniżej możliwości wypadli: **Grzegorz Skrzecz**, **Władysław Pilecki** i **Roman Gotfryd**.

Wyniki walk: Michael Caruthers wypunktował Henryka Pieleśiaka. Henry Brent przegrał z Henrykiem Średnickim, Jackie Beard zwyciężył Władysława Pileckiego (rsc. 2 r.), Marvin Paul pokonał Romana Gotfryda, Patt Jefferson

wygrał z Leszkiem Kosedowskim, Tony Williams uległ Kazimierzowi Szczerbie, John Modigve przegrał z Aleksandrem Brydakiem, Jeff Stoudemire pokonał Zygmunta Gosiewskiego, Alex Ramos przegrał przez ko w 2 r. z Wiesławem Niemkiewiczem, Tony Tucker wygrał z Jackiem Kucharczykiem, Phillipe Brown zwyciężył przez rsc w 3 r. Grzegorza Skrzecza.

* * *

W dniu 27 lutego 1979 r. Polacy rozegrali rewanżowe spotkanie w Milwaukee, wygrywając 12:10.

MECZE, KTÓRYCH NIE BYŁO

Oczekiwane z ogromnym zainteresowaniem kolejne mecze Polska — USA w Katowicach i w Krakowie nie doszły do skutku. Na kilka minut przed lądowaniem samolotu PLL „LOT” typu „Il-62 lecącego z Nowego Jorku do Warszawy doszło do tragicznej katastrofy. W dniu 14 marca 1980 r. o godz. 11.15 podczas podchodzenia do lądowania samolot rozbił się w pobliżu warszawskiego lotniska Okęcie. Na pokładzie znajdowało się 77 pasażerów i 10 członków załogi; wszyscy zginęli.

Wśród ofiar katastrofy znalazła się bokserska 22-osobowa reprezentacja USA udająca się na mecze do Polski. Tragedia ta wstrząsnęła do głębi wszystkich polskich pięściarzy, trenerów, działaczy, sędziów i licznych sympatyków boksu.

Oto pełna lista osób wchodzących w skład ekipy USA, którzy zginęli w katastrofie:

— kierownictwo ekipy — Joseph BLAND i Steve SMIGIEL, trenerzy — Tom JOHNSON i Junior ROBLES, sędziowie — Bernard CALAHAN i John RADISON, lekarz — Ray WESON, któremu towarzyszyła małżonka Dolores WESON, zawodnicy — Kelvin ANDERSON, Gary CLAYTON, Elliot CHAVIS, Byron LINDSEY, Walter HARRIS, Andre MC COY, Paol PALOMINO, Byron PAYTON, George PIMENTHAL, Richard ROBINSON, David RODRIGUEZ, Lemuel STEEPLES, Jerome STEWART, Lonnie YOUNG.

Cześć ich pamięci.

PORAŻKA W JUBILEUSZOWYM SPOTKANIU

Indianapolis, 28.III.1981 r. USA—POLSKA 16 : 8

Ekipa Polska udała się na kolejny, jubileuszowy mecz niemal natychmiast po zakończeniu mistrzostw Polski w Zabrze. Niestety, nie powiodło nam się w tym dziesiątym z kolei meczu. Wynik mógłby być znacznie dla Polaków korzystniejszy, gdyby nie mocno kontrowersyjne porażki **Kazimierza Szczerby** i **Grzegorza Skrzecza**.

Wyniki walk: **Israel Acosta** pokonał **Henryka Pielesiaka** (rsc 1 r.), **Robert Shannon** przegrał z **Bogdanem Maczugą**, **Tommy Ayers** wypunktował **Sławomira Zapartę**, **Cliford Gray** uległ **Krzysztofowi Kosedowskiemu**, **Joe Manley** zwyciężył **Kazimierza Adacha** (rsc. 2 r.), **Robin Blake** wygrał z **Czesławem Sławińskim** (rsc. 1 r.), **Tim Christensem** pokonał **Kazimierza Szczerbę**, **Alfred Mayes** zwyciężył **Mirosława Kuźmę** (rsc. 3 r.), **Michael Grogan** (USA) otrzymał punkty walkowerem, **Johnny Williams** przegrał z **Pawłem Skrzeczem**, **Tyrrone Biggs** wygrał z **Grzegorzem Skrzeczem**, **David Bey** uległ **Marianowi Klassowi**.

KŁĘSKA W LAS VEGAS

Las Vegas, 1.X.1982. USA—Polska 20 : 4

Ostatni, jedenasty z kolei mecz zakończył się prawdziwą klęską polskich pięściarzy. Amerykanie wystawili świetny zespół z gwiazdą pierwszej wielkości, najlepszym pięściarzem ostatnich mistrzostw świata — **Markiem Brelandem**. Honor polskiego boksu uratowali jedynie **bracia Skrzeczowie**, którzy wygrali swoje pojedynki.

Wyniki walk: **Jose Rosario** pokonał **Zbigniewa Ciotę**, **Jesse Benevides** wygrał z **Wojciechem Komasą** (rsc. 2 r.), **Robert Shannon** wypunktował **Sławomira Zapartę**, **Bernard Gray** zwyciężył **Krzysztofa Kosedowskiego**, **Pernell Whitaker** pokonał **Kazimierza Adacha**, **Jerry Page** (USA) otrzymał punkty walkowerem, **Mark Breland** wygrał ze **Stanisławem Marczyńskim**, **Alfred Mayes** zwyciężył **Krzysztofa Golańskiego**, **Michael Grogan** wypunktował **Stanisława Łakomca**, **Bennie Heard** przegrał z **Pawłem Skrzeczem**, **Elmer Martin** uległ **Grzegorzowi Skrzeczowi**, **Craig Payne** wygrał z **Januszem Zarenkiewiczem**.

* * *

W 5 dni później mecz rewanżowy odbył się w Milwaukee i zakończył się ponownym zwycięstwem USA, tym razem 14:10.

NA OLIMPIJSKIM SZLAKU PIĘŚCIARZY USA I POLSKI

Rok 1984 był rokiem Igrzysk Olimpijskich w Los Angeles. Niestety nie wszystkim najlepszym sportowcom dane było wystąpić na tej najwspanialszej imprezie. Ogromny wkład pracy włożyli przez zawodników państw socjalistycznych nie mógł zaprocentować w postaci olimpijskich medali. Wobec prowadzonej od pewnego czasu kampanii antyradzieckiej w USA, w maju br. Narodowy Komitet Olimpijski ZSRR podjął decyzję o nieuczestniczeniu w tegorocznych igrzyskach. W ślad za tym poszło wiele państw będących sportowymi potęgami, m.in. NRD, Kuba, Bułgaria. Również i Polski Komitet Olimpijski postanowił nie zgłaszać naszej reprezentacji do startu w Los Angeles. Tak więc na starcie tegorocznych zmagania o olimpijskie wawrzyny zabrakło sportowców prawie 20 krajów.

W tej sytuacji turniej pięściarski był mocno okrojony. Pod nieobecność wybitnych pięściarzy radzieckich i kubańskich przebiegał zdecydowanie pod dyktando ekipy USA, która na 12 możliwych wywalczyła 11 medali, w tym 9 złotych oraz po jednym srebrnym i brązowym.

Sięgnijmy nieco do historii nowożytnych igrzysk olimpijskich, oczywiście w kontekście turniejów pięściarskich. Zawodnicy USA zdecydowanie przewodzą pod względem ilości zdobytych medali, mając na swoim koncie 42 złote, 17 srebrnych i 23 brązowe. Piękną kartę w historii olimpijskich turniejów bokserów zapisali także reprezentanci Polski, zdobywając 8 złotych, 9 srebrnych i 21 brązowych medali, z tym że wszystkie po II wojnie światowej. Przypomnijmy więc krótką historię boks na Igrzyskach Olimpijskich, a następnie przedstawimy medalistów obu państw.

Pięściarstwo stanowiło jeden z głównych programów starożytnych igrzysk helleńskich, ale pierwsze turnieje nowożytnych igrzysk odbyły się dopiero w St. Louis (1904 r.) i Londynie (1908 r.). W Atenach (1896 r.) oraz w Paryżu bokserzy jeszcze nie występowali, bowiem w owym czasie pięściarstwo uprawiano niemal wyłącznie w krajach anglosaskich, a w wielu państwach kontynentu boks był policyjnie zakazany.

Z tego powodu nie doszło do turnieju bokserów w czasie igrzysk sztokholmskich (1912 r.). W okresie I wojny światowej, za sprawą głównie żołnierzy amerykańskich, pięściarstwo zdobyło już sobie prawo obywatelstwa w Europie Zachodniej i od Igrzysk w Antwerpii (1920 r.) należy do żelaznego ich programu. W St. Louis (1904 r.) w turnieju olimpijskim wzięli

udział wyłącznie zawodnicy USA, a w Londynie (1908 r.) tylko bokserzy anglosascy (z 15 możliwych do zdobycia medali aż 14 wywalczyli Anglicy, oddając jedynie srebrny medal w wadze średniej reprezentantowi wspólnej ekipy Australii i Nowej Zelandii — Barkerowi).

W 1904 r. walki odbywały się w siedmiu kategoriach wagowych, w 1908 r. tylko w pięciu, w latach 1920—1948 walczano w ośmiu, w latach 1952—1964 w dziesięciu, w latach 1968—1980 w jedenastu, a w tym roku po raz pierwszy turniej olimpijski rozegrany został w 12 kategoriach. W związku z tym zmianom ulegały też limity poszczególnych kategorii.

We wczesnych igrzyskach zawodnik mógł występować w dwóch kategoriach wagowych, a poszczególne państwa nie miały limitów zgłoszeń. I tak w roku 1904 Amerykanin **Oliver Kirk** zdobył tytuł mistrza olimpijskiego w dwóch wagach: koguciej i piórkowej, na tych samych igrzyskach **George Finnegan** triumfował w wadze muszej i był drugi w wadze koguciej, **Harry Spanger** zdobył złoto w wadze lekkiej i srebro w półśredniej, a **Charles Mayer** był pierwszy w wadze średniej i drugi w ciężkiej. W 1920 i 1924 r. każdy kraj mógł wystawić po dwóch reprezentantów w każdej kategorii, a od 1928 r. już tylko jednego. Od 1952 r. medale brązowe przyznaje się bez dodatkowej walki obu pięściarzom, którzy odpadli w półfinałach.

Oto medaliści olimpijscy z USA:

MEDALE ZŁOTE

GEORGE FINNEGAN	— Saint Louis, 1904, w. musza
OLIVER KIRK	— Saint Louis, 1904, w. kogucia
OLIVER KIRK	— Saint Louis, 1904, w. piórkowa
HARRY SPANGER	— Saint Louis, 1904, w. lekka
ALBERT YOUNG	— Saint Louis, 1904, w. półśrednia
CHARLES MAYER	— Saint Louis, 1904, w. średnia
SAMUEL BERGER	— Saint Louis, 1904, w. ciężka
FRANK GENARO	— Antwerpia, 1920, w. musza
SAMUEL MOSBERG	— Antwerpia, 1920, w. lekka
EDWARD EAGAN	— Antwerpia, 1920, w. półciężka
FIDEL LA BARBA	— Paryż, 1924, w. musza
JOHN FIELDS	— Paryż, 1924, w. piórkowa
EDWARD FLYNN	— Los Angeles, 1932, w. półśrednia
CARMEN BARTH	— Los Angeles, 1932, w. średnia
NATHALN BROOKS	— Helsinki, 1952, w. musza
CHARLES ADKINS	— Helsinki, 1952, w. lekkopółśrednia
FLOYD PATTERSON	— Helsinki, 1952, w. średnia
NORVELL LEE	— Helsinki, 1952, w. półciężka
EDWARD HAYES SANDERS	— Helsinki, 1952, w. ciężka
JAMES FELTON BOYD	— Melbourne, 1956, w. półciężka
PETER RADEMACHER	— Melbourne, 1956, w. ciężka
WILBERT MC CLURE	— Rzym, 1960, w. lekkośrednia
EDWARD CROOK	— Rzym, 1960, w. średnia

Legendarna już dziś postać światowego boksu — Muhammad Ali podczas badań lekarskich przed walką z Frazierem.

CASSIUS CLAY
JOSEPH FRAZIER
RONALD HARRIS
GEORGE FOREMAN
RAY SEALES
LEO RANDOLPH
HOWARD DAVIS
RAY LEONARD
MICHAEL SPINKS
LEO SPINKS
PAUL GONZALES
STEVEN MC CRORY
MELDRICK TAYLOR
PERNELL WHITAKER
JERRY PAGE
MARK BRELAND
FRANK TATE
HENRY TILLMAN
TYRELL BIGGS

— Rzym, 1960, w. półciężka
— Tokio, 1964, w. ciężka
— Mexico City, 1968, w. lekka
— Mexico City, 1968, w. ciężka
— Monachium, 1972, w. lekkopółśrednia
— Montreal, 1976, w. musza
— Montreal, 1976, w. lekka
— Montreal, 1976, w. lekkopółśrednia
— Montreal, 1976, w. średnia
— Montreal, 1976, w. półciężka
— Los Angeles, 1984, w. papierowa
— Los Angeles, 1984, w. musza
— Los Angeles, 1984, w. piórkowa
— Los Angeles, 1984, w. lekka
— Los Angeles, 1984, w. lekkopółśrednia
— Los Angeles, 1984, w. półśrednia
— Los Angeles, 1984, w. lekkośrednia
— Los Angeles, 1984, w. ciężka
— Los Angeles, 1984, w. superciężka

MEDALE SREBRNE

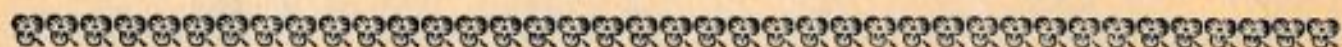
MILES BURKE
GEORGE FINNEGAN
FRANK HALLER
JAMES EAGAN
HARRY SPANGER
BENJAMIN SPRADLEY
CHARLES MAYER
SALVATORE TRIPOLI
JOSEPH SALAS
JOHN DALEY
STEPHEN HALAIKO
JACK WILSON
HORACE HERRING
JOSE TORRES
ALBERT ROBINSON
CHARLES MONEY
VIRGILL HILL

— Saint Louis, 1904, w. musza
— Saint Louis, 1904, w. kogucia
— Saint Louis, 1904, w. piórkowa
— Saint Louis, 1904, w. lekka
— Saint Louis, 1904, w. półśrednia
— Saint Louis, 1904, w. średnia
— Saint Louis, 1904, w. ciężka
— Paryż, 1924, w. kogucia
— Paryż, 1924, w. piórkowa
— Amsterdam, 1928, w. kogucia
— Amsterdam, 1928, w. lekka
— Berlin, 1936, w. kogucia
— Londyn, 1948, w. półśrednia
— Melbourne, 1956, w. lekkośrednia
— Mexico City, 1968, w. piórkowa
— Montreal, 1976, w. kogucia
— Los Angeles, 1984, w. średnia

MEDALE BRĄZOWE

RUSSEL VAN HORN
JOSEPH LYDON
FREDERICK COLBERG
RAYMOND FEE
FREDERICK BOYLSTEIN
HAROLD DAVINE
LOUIS SALICA
NATHAN BOR
FREDERICK FEARY
LOUIS DANIEL LAURIA
QUINCEY DANIELS
ROBERT JOHN CARMODY
CHARLES BROWN
ROLAND ALLAN HARRIS
HARLAN MARBLEY
JAMES WALLINGTON
JOHN BALDWIN
ALFRED JONES
RICARDO CARREAS
JESSE VALDEZ
MARVIN JOHNSON
JOHN TATE
EVANDER HOLYFIELD

— Saint Louis, 1904, w. lekka
— Saint Louis, 1904, w. półśrednia
— Antwerpia, 1920, w. półśrednia
— Paryż, 1924, w. musza
— Paryż, 1924, w. lekka
— Amsterdam, 1928, w. piórkowa
— Los Angeles, 1932, w. musza
— Los Angeles, 1932, w. lekka
— Los Angeles, 1932, w. ciężka
— Berlin, 1936, w. musza
— Rzym, 1960, w. lekkopółśrednia
— Tokio, 1964, w. musza
— Tokio, 1964, w. piórkowa
— Tokio, 1964, w. lekka
— Mexico City, 1968, w. papierowa
— Mexico City, 1968, w. lekkopółśrednia
— Mexico City, 1968, w. lekkośrednia
— Mexico City, 1968, w. średnia
— Monachium, 1972, w. kogucia
— Monachium, 1972, w. półśrednia
— Monachium, 1972, w. średnia
— Montreal, 1976, w. ciężka
— Los Angeles, 1984, w. półciężka

38 MEDALI OLIMPIJSKICH POLSKICH PIĘŚCIARZY

Reprezentanci Polski pierwsze medale w boksie zdobyli dopiero w powojennych igrzyskach olimpijskich. Pomimo, że w latach międzywojennych mieliśmy wielu znakomitych pięściarzy, jak mistrzowie Europy: **Aleksander Polus, Henryk Chmielewski, Antoni Koleczyński**; nie mieli oni szczęścia do olimpijskich występów. Ale zaraz po wyzwoleniu pierwszy medal dla Polski w historii powojennych olimpiad zdobył pięściarz — **Aleksy Antkiewicz**. Był to zresztą jedyny medal dla Polski w Londynie w 1948 r. W cztery lata później, w Helsinkach w 1952 r. **Zygmunt Chychła** jako pierwszy polski pięściarz został mistrzem olimpijskim. Od tej pory z każdej olimpiady polscy pięściarze powracali z medalami. Największe sukcesy odnieśliśmy na igrzyskach w Rzymie (1960 r.) zdobywając 1 złoty, 3 srebrne i 3 brązowe medale oraz przed 20-tu laty na ringu „Karakuen” w Tokio, gdzie trzykrotnie grano „Mazurka Dąbrowskiego” po zwycięskich walkach **Józefa Grudnia, Jerzego Kuleja i Mariana Kasprzyka**.

Poniżej podajemy komplet polskich medalistów olimpijskich w boksie:

MEDALE ZŁOTE

ZYGMUNT CHYCHŁA	— Helsinki, 1952, w. półśrednia
KAZIMIERZ PAŹDZIOR	— Rzym, 1960, w. lekka
JÓZEF GRUDZIEN	— Tokio, 1964, w. lekka
JERZY KULEJ	— Tokio, 1964, w. lekkopółśrednia
MARIAN KASPRZYK	— Tokio, 1964, w. półśrednia
JERZY KULEJ	— Mexico City, 1968, w. lekkopółśrednia
JAN SZCZEPAŃSKI	— Monachium, 1972, w. lekka
JERZY RYBICKI	— Montreal, 1976, w. lekkośrednia

MEDALE SREBRNE

ALEKSY ANTKIEWICZ	— Helsinki, 1952, w. lekka
JERZY ADAMSKI	— Rzym, 1960, w. piórkowa
TADEUSZ WALASEK	— Rzym, 1960, w. średnia
ZBIGNIEW PIETRZYKOWSKI	— Rzym, 1960, w. półciężka
ARTUR OLECH	— Tokio, 1964, w. musza
ARTUR OLECH	— Mexico City, 1968, w. musza
JÓZEF GRUDZIEN	— Mexico City, 1968, w. lekka
WIESŁAW RUDKOWSKI	— Monachium, 1972, w. lekkośrednia
PAWEŁ SKRZECZ	— Moskwa, 1980, w. półciężka

MEDALE BRĄZOWE

ALEKSY ANTKIEWICZ	— Londyn, 1948, w. piórkowa
HENRYK NIEDŹWIEDZKI	— Melbourne, 1956, w. piórkowa
ZBIGNIEW PIETRZYKOWSKI	— Melbourne, 1956, w. lekkośrednia
BRUNON BENDIG	— Rzym, 1960, w. kogucia
MARIAN KASPRZYK	— Rzym, 1960, w. lekkopółśrednia
LESZEK DROGOSZ	— Rzym, 1960, w. półśrednia
JÓZEF GRZESIAK	— Tokio, 1964, w. lekkośrednia
TADEUSZ WALASEK	— Tokio, 1964, w. średnia
ZBIGNIEW PIETRZYKOWSKI	— Tokio, 1964, w. półciężka
HUBERT SKRZYPCZAK	— Mexico City, 1968, w. papierowa
STANISŁAW DRAGAN	— Mexico City, 1968, w. półciężka
LESZEK BŁĄŻYŃSKI	— Monachium, 1972, w. musza
JANUSZ GORTAT	— Monachium, 1972, w. półciężka
LESZEK BŁĄŻYŃSKI	— Montreal, 1976, w. musza
LESZEK KOSEDOWSKI	— Montreal, 1976, w. piórkowa
KAZIMIERZ SZCZERBA	— Montreal, 1976, w. lekkopółśrednia
JANUSZ GORTAT	— Montreal, 1976, w. półciężka
KRZYSZTOF KOSEDOWSKI	— Moskwa, 1980, w. piórkowa
KAZIMIERZ ADACH	— Moskwa, 1980, w. lekka
KAZIMIERZ SZCZERBA	— Moskwa, 1980, w. półśrednia
JERZY RYBICKI	— Moskwa, 1980, w. średnia

NA PODIUM MISTRZOSTW ŚWIATA

Amatorskie mistrzostwa świata w boksie mają swoją krótką historię. Po raz pierwszy najlepsi amatorscy pięściarze naszego globu spotkali się na ringu w Hawanie przed dziesięcioma laty. Debiut w tej imprezie przyniósł zawodnikom USA jeden medal złoty, 2 srebrne i 1 brązowy. Do zupełnie nieudanych zaliczyć mogą amerykańanie występ na kolejnych mistrzostwach, rozegranych w 4 lata później w Belgradzie, gdzie wywalczyli zaledwie dwa brązowe medale. Natomiast na mistrzostwach przed dwoma laty w Monachium pięściarze USA należeli do najlepszych i wywalczyli tam 3 medale złote, 2 srebrne i 2 brązowe.

A Polacy? Jak na razie mogą pochwalić się skromnym dorobkiem w tej imprezie. Zaczęło się od niepowodzenia w hawańskim debiucie, nieco lepiej poszło na belgradzkich mistrzostwach, a na ostatnich mistrzostwach jedynie bracia Skrzeczowie uratowali honor polskiego boksu. Tak więc reprezentanci Polski wywalczyli łącznie w mistrzostwach świata 1 złoty, 1 srebrny i 4 brązowe medale. Poniżej podajemy wykaz medalistów tej imprezy z USA i Polski.

USA

POLSKA

MEDALE ZŁOTE

Hawana, 1974 r.

HOWARD DAVIS, w. piórkowa

Belgrad, 1978 r.

HENRYK SREDNICKI, w. musza

Monachium, 1982 r.

FLOYA FAVORS, w. kogucia

MARK BRELAND, w. półśrednia

TYRRELL BIGS, w. ciężka

MEDALE SREBRNE

Hawana, 1974 r.

CLINTON JACKSON, w. półśrednia

MARVIN STINSON, w. ciężka

Monachium, 1982 r.

PAWEŁ SKRZECZ, w. półciężka

Monachium, 1982 r.

MICHAEL COLLINS, w. musza

PERNELL WHITAKER, w. lekka

MEDALE BRĄZOWE

Hawana, 1974 r.

LEO SPINKS, w. półciężka

Hawana, 1974 r.

ZBIGNIEW KICKA, w. półśrednia

Belgrad, 1978 r.

RICHARD SANDOVAL, w. papierowa

ROOSEVEL GREEN, w. półśrednia

Belgrad, 1978 r.

ROMAN GOTFRYD, w. piórkowa

JERZY RYBICKI, w. lekkośrednia

Monachium, 1982 r.

BERNARD GRAY, w. piórkowa

IRAN BARCLAY, w. średnia

Monachium, 1982 r.

GRZEGORZ SKRZECZ, w. ciężka

POJEDYNKI PIĘŚCIARZY POLSKI I USA NA WIELKICH IMPREZACH

Pięściarze Polski i USA oprócz oficjalnych meczów międzypaństwowych wielokrotnie spotykali się ze sobą na największych imprezach w boksie amatorskim czyli na igrzyskach olimpijskich i mistrzostwach świata. Sięgnijmy nieco do wspomnień, do wielu niezapomnianych pojedynków.

IGRZYSKA OLIMPIJSKIE

Już podczas swojego pierwszego startu w igrzyskach olimpijskich (Paryż, 1924 r.) reprezentanci Polski trafili na zawodnika z USA. Tak, tu nie ma pomyłki pisząc na zawodnika, bowiem zarówno **Marian SWITEK**, jak i **Jan ERTMAŃSKI** w wadze półśredniej przegrali z tym samym pięściarzem — **Haggerty'm**. Ówczesny regulamin dopuszczał możliwość startu dwóch reprezentantów jednego kraju w tej samej kategorii wagowej. Dopiero od 1928 roku każdy kraj mógł mieć jednego reprezentanta w danej wadze.

AMSTERDAM — 1928 r. Witold **MAJCHRZYCKI** w wadze lekkiej został niesłusznie uznany za pokonanego w walce ćwierćfinałowej z mistrzem USA — **Steve Halaiko**.

BERLIN — 1936 r. Edmund **SOBKOWIAK** w kat. muszej uległ w ćwierćfinałowej walce najlepszemu pięściarzowi berlińskiego turnieju — **Laurie**, natomiast **Henryk CHMIELEWSKI** w wadze średniej pokonał **Clarka**.

HELSINKI — 1952 r. Tadeusz **GRZELAK** w wadze półciężkiej nieznacznie przegrał ze zdobywcą złotego medalu — **Lee**.

RZYM — 1960 r. Do dnia dzisiejszego wielu sympatyków boksu w naszym kraju ma jeszcze żywo w pamięci finałowe walki rzymskiego turnieju w wagach średniej i ciężkiej. W pierwszej z nich **Tadeusz WALASEK** będąc pięściarzem wyraźnie lepszym został wyraźnie skrzywdzony przez sędziów w pojedynku z **Crookiem**, natomiast **Zbigniew PIETRZYKOWSKI** przegrał ze wschodzącą gwiazdą światowego boksu, późniejszym mistrzem świata zawodowców wszechwag — **Cassiusiem Clay'em**.

TOKIO — 1964 r. Tylko jeden bokser amerykański stanął na drodze naszego zawodnika do złotego medalu. W półfinale wagi lekkiej **Józef GRUDZIEN** uporał się z **Harrisem**.

MEXICO CITY — 1968 r. Trzykrotnie Polacy spotkali się z rywalami z USA i wszystkie trzy pojedynki przegrali. **Józef GRUDZIEN** w finale wagi lekkiej uległ **Harrisowi**, obrońca tytułu mistrza olimpijskiego w kat. półśredniej — **Marian KASPRZYK** został w pierwszej walce pokonany przez **Muniza**, natomiast **Lucjan TRELA** również w pierwszym pojedynku przegrał z późniejszym zawodowym mistrzem świata — **George Foremanem**.

MONACHIUM — 1972 r. Tym razem Polacy dwukrotnie okazali się lepsi od amerykańków. **Jan SZCZEPAŃSKI** w drodze do tytułu mistrza olimpijskiego wagi lekkiej zwyciężył w drugiej rundzie eliminacji **Busceme**, a **Janusz GORTAT** w eliminacjach wagi półciężkiej uporał się z **Russelem**.

Ryszard Pasiewicz w pojedynku z Michaeliem Spinksem podczas turnieju olimpijskiego w 1976 r.

Zbigniew Kicka dwukrotnie na wielkich imprezach (mistrzostwa świata — 1974 r. oraz Igrzyska Olimpijskie — 1976 r.) przegrał z Clintonem Jacksonem.

MONTREAL — 1976 r. Tu padł rekord polsko-amerykańskich pojedynków. Aż siedmiokrotnie krzyżowali ze sobą rękawice zawodnicy obydwu państw, przy czym 2 razy wygrali Polacy, a 5 ich rywale. W eliminacjach wagi papierowej **Henryk ŚREDNICKI** pokonał **Curtisa**, w półfinale kat. muszej **Leszek BŁAŻYŃSKI** przegrał w **Randolphem**, również w półfinale wagi lekkopółśredniej **Kazimierz SZCZERBA** uległ **Leonardowi**, **Zbigniew KICKA** w półśredniej w pierwszej walce eliminacyjnej przegrał z **Jacksonem**, **Jerzy RYBICKI** w drodze do złotego medalu pierwszy pojedynek rozstrzygnął na swoją korzyść z **Walkerem**, **Ryszard PASIEWICZ** (średnia) w ćwierćfinale został pokonany przez **Michaela Spinksa**, **Janusz GORTAT** (półciężka) przegrał z **Leo Spinksem** i w wadze ciężkiej **Andrzej BIEGAŁSKI** uległ **Johnowi Tate**.

Tak więc na 21 pojedynków Polacy wygrali 6, a zawodnicy reprezentujący USA — 15. Niestety nie doszło do kolejnych walk na igrzyskach w Moskwie i Los Angeles. Tu jak wiadomo zadecydowały inne, nie mające wspólnego ze sportem względy. Amerykanie bowiem nie wzięli udziału w igrzyskach moskiewskich, a Polacy nie stanęli na starcie w tegorocznych igrzyskach w Los Angeles.

MISTRZOSTWA ŚWIATA

Tylko dwaj nasi reprezentanci spotkali na swojej drodze zawodników amerykańskich. W pierwszych mistrzostwach świata amatorów **Zbigniew KICKA** w wadze półśredniej w walce półfinałowej uległ **Clintonowi Jacksonowi**, natomiast w trzecich z kolei mistrzostwach **Paweł SKRZECZ** w drodze do tytułu wicemistrza świata wagi półciężkiej wygrał z **Bennie Hear-**
dem.

195 MECZ MIĘDZYPANSTWOWY POLSKICH PIĘŚCIARZY

Reprezentacja Polski w boksie rozegrała w swojej dotychczasowej historii 194 oficjalne spotkanie międzypaństwowe, z czego 50 w okresie międzywojennym i 144 po II wojnie światowej. Jak dotychczas możemy pochwalić się bardzo korzystnym bilansem, bowiem aż 129 spotkań zakończyło się zwycięstwami „biało-czerwonych”, 22 wynikami remisowymi, a w 43 ponieśliśmy porażki.

Pierwszy w historii mecz międzypaństwowy bokserska reprezentacja Polski rozegrała w dniu 14 lipca 1928 r. w Poznaniu, wygrywając z **Austrią 10 : 6**.

— 50 mecz miał miejsce 19 marca 1939 r. w Poznaniu i zakończył się zwycięstwem Polski z **Włochami 10 : 6**;

— 51 mecz i zarazem pierwszy po wyzwoleniu znów odbył się w Poznaniu. Pokonaliśmy wówczas **Czechosłowację 10 : 6**, a było to 16 grudnia 1945 r.;

— 100 mecz to spotkanie **Polska—Anglia** na ringu w Londynie 20 listopada 1957 r. Wygraliśmy wówczas z „wyspiarzami” **14 : 6**;

— 150 mecz przyniósł polskim bokserom również zwycięstwo. 30 listopada 1969 r. pokonaliśmy w Sztokholmie **Szwecję 14 : 6**.

SPOTYKALIŚMY SIĘ Z 31 RYWAŁAMI

Przeciwnikami bokserskiej reprezentacji Polski byli rywale 31 państw. Najczęściej, bo aż 23 razy spotykaliśmy się dotąd z Węgrami oraz 22 razy z NRD. Polscy pięściarze 94 mecze rozegrali na własnym terenie, 89 na ringach rywali, a 11 na neutralnym terenie (turnieje drużynowe w Moskwie i Sofii). Poniżej podajemy szczegółowy bilans polskiej reprezentacji z poszczególnymi rywalami:

	mecze	zwyc.	remisy	porażki	punkty
1. Węgry	23	11	7	5	230:190
2. NRD	22	14	4	4	284:188
3. Czechosłowacja	18	11	4	3	182:130
4. Finlandia	16	12	1	3	202:104
5. RFN	16	12	1	3	207:117
6. USA	11	4	—	7	108:130
7. Niemcy (do 1939 r.)	10	2	—	8	64:100
8. Anglia (i W. Brytania)	7	7	—	—	106:36
9. Jugosławia	7	5	—	2	94:54
10. Szkocja	6	6	—	—	88:34
11. Austria	6	5	1	—	65:31
12. Szwecja	6	3	2	1	58:42
13. ZSRR	5	1	1	3	36:58
14. Bułgaria	4	3	—	1	50:26
15. Francja	4	4	—	—	54:22
16. Rumunia	4	3	—	1	50:32
17. Włochy	4	2	1	1	33:31
18. Belgia	3	3	—	—	47:9
19. Irlandia	3	3	—	—	34:28
20. Norwegia	3	3	—	—	42:10
21. Holandia	2	2	—	—	30:6
22. Japonia	2	2	—	—	28:4
23. Uganda	2	2	—	—	28:14
24. Estonia	2	2	—	—	22:10
25. Łotwa	2	2	—	—	22:10
26. Tunezja	1	1	—	—	18:2
27. Szwajcaria	1	1	—	—	14:2
28. Ghana	1	1	—	—	14:6
29. Algieria	1	1	—	—	11:9
30. Dania	1	1	—	—	10:6
31. Kuba	1	—	—	1	8:12
	194	129	22	43	2231:1453

Mgr inż. ZYGMUNT FRĄCZEK

**Prezes Okręgowego Związku
Boksterskiego w Katowicach**

Od wielu lat okręg katowicki odgrywa przodującą rolę w polskim boksie. W regionie śląsko-zagłębiowskim wyrosło wielu znakomitych pięściarzy, stąd wywodzi się wielu znanych szkoleniowców i sędziów tej dyscypliny sportu. Mamy też liczne grono oddanych działaczy oraz tysiące wiernych sympatyków, którzy dopingują do walki swoich ulubieńców.

Nasz stan posiadania to 14 klubów, w tym jeden I-ligowy, 8 drugoligowych, 2 walczące o wejście do II ligi i 3 kluby nie biorące udziału w rozgrywkach centralnych. Mamy ambitne zamierzenia jeśli idzie o wzrost poziomu sportu pięściarskiego w naszym okręgu. Dlatego też dużą wagę przywiązujemy do systematycznej pracy z najmłodszymi adeptami boksu. Na Stadionie Śląskim powstał ośrodek boksu młodzieżowego, gdzie nasi najlepsi juniorzy systematycznie odbywają konsultacje przed ważnymi imprezami. W celu popularyzacji boksu organizujemy też liczne imprezy jak mecze międzypaństwowe czy turnieje międzynarodowe z „Czarnymi Diamentami” na czele.

Z a r z ą d OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU BOKSERSKIEGO W Katowicach

Prezes	— mgr inż. Zygmunt FRĄCZEK
Wiceprezes d/s organizacyjnych	— mgr Karol MALIK
Wiceprezes d/s sędziowskich	— mgr Edmund LIGOCKI
Wiceprezes d/s wyszkolenia	— Franciszek KIK
Wiceprezes d/s sportowych	— inż. Emil SIUDY
Sekretarz	— mgr Donat BARAŃSKI
Przew. Komisji Wyszkolenia	— Andrzej DUBISZ
Przew. Komisji Młodzieżowej	— Zygmunt KUPNY
Przew. Komisji Sportowej	— Andrzej MAZUR
Przew. Komisji Dysc.-Wychowawczej	— mgr Stanisław DRAGAN
Lekarz OZB	— Janusz GOŁDA

PIĘŚCIARSKI REGION

Boks był zawsze popularnym sportem na Śląsku i Zagłębiu. W środowisku górniczym obok piłki nożnej właśnie walki pięściarskie cieszyły się największą popularnością i tak też pozostało do dnia dzisiejszego. Pierwsze walki na Śląsku toczono już w 1919 r., a odbywały się głównie na arenach cyrkowych i trwały po 6—8 rund. Natomiast pierwsze oficjalne zawody bokserskie odbyły się w 1921 r. w Katowicach na Placu Miarki. Znaczne ożywienie kontaktów międzyklubowych spowodowało, że zebrała się grupa działaczy i w dniu 8 lutego 1923 r. powołała do życia **Śląski Związek Bokserski**, którego pierwszym prezesem wybrany został inż. **Szmechta**. Do związku przystąpiły działające już kluby: **Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” Katowice**, **Prywatny Klub Sportowy Katowice** (przekształcony w 1925 r. w **Bokserski Klub Sportowy**), **Boxing Klub Królewska Huta** (później **Chorzów**), **Towarzystwo Sportowe „Naprzód” Lipiny**, **Klub Pięściarski Wielkie Hajduki** (dziś **Chorzów**). Nieco później swój akces zgłosiły inne kluby: **Kolejowy KS Katowice**, **KS „Diana” Katowice**, **Zalęże „06”**, **„Heros” Tarnowskie Góry**, **„Orzeł” Szopienice**, **„Gwiazda” Rybnik**, **„07” Siemianowice**. Już w 1923 roku zorganizowano pierwsze mistrzostwa Śląska, w których wystąpiło 55 zawodników w ośmiu kategoriach wagowych.

Polski Związek Bokserski został założony w dniu 2 grudnia 1923 r. Jedną z pierwszych czynności organizacyjnych było postanowienie o corocznym rozgrywaniu mistrzostw krajowych. Integracja śląskiego boks z krajowym nastąpiła w 1925 r. Wtedy to powołano do życia Okręgowy Związek Bokserski woj. śląskiego. W tym też roku ślascy pięściarze po raz pierwszy wystąpili na mistrzostwach Polski, a pierwszy tytuł wywalczył **Jerzy DEHNISCH** (BKS Katowice) w wadze średniej. Takie były początki...

NIEPRZERWANIE W CZOŁÓWCE KRAJOWEJ

Ślascy pięściarze zawsze zaliczali się do ścisłej czołówki krajowej. Już w okresie międzywojennym do najlepszych w Polsce zaliczały się kluby: **Bokserski Klub Sportowy Katowice**, **Boxing Klub Królewska Huta**, **Policyjny Klub Sportowy Katowice** czy **Naprzód Lipiny**.

W latach powojennych potentatem na krajowych ringach było **BBTS Bielesko-Biała**, mając w swoich szeregach tak znakomitych pięściarzy jak 3-krotny medalista olimpijski i 4-krotny mistrz Europy — **Zbigniew PIETRZYKOWSKI**, 2-krotny mistrz Europy — **Zenon STEFANIUK** czy mistrz olimpijski — **Marian KASPRZYK**. Znaczące sukcesy odnosiły gliwickie zespoły: **LTS Łabędy** i **Carbo**, później pojawiły się nowe silne ośrodki w **Wesołej**, **Pszowie**

i Jastrzębiu. O tym ostatnim można śmiało powiedzieć że klub rósł razem z miastem. Pięściarze **GKS Jastrzębie** przebojem weszli do czołówki krajowej i w roku 1977 zdobyli tytuł drużynowego mistrza Polski.

Z regionu śląskiego wywodzi się 14 olimpijczyków w boksie. Są to: Wawrzyniec **BAZARNIK** (1948), Henryk **NOWARA** (1952), Zenon **STEFANIUK** (1956), Leszek **DROGOSZ** (1956 — walczył wówczas w LTS Łabędy), Andrzej **WOJCIECHOWSKI** (1956), Marian **KASPRZYK** (1960, 1964, 1968), Zbigniew **PIETRZYKOWSKI** (1956, 1960, 1964), Władysław **JĘDRZEJEWSKI** (1960), Piotr **GUTMAN** (1964), Jan **WADAS** (1968), Leszek **BŁAŻYŃSKI** (1972, 1976), Henryk **SREDNICKI** (1976, 1980), Zbigniew **KICKA** (1976), Zygmunt **GOSIEWSKI** (1980).

Tytuł mistrza świata (jedyne dotąd dla Polaków) wywalczył w 1978 roku Henryk **SREDNICKI**, a pierwszym medalistą tej imprezy był Zbigniew **KICKA**. Liczni zawodnicy stawali na najwyższym podium mistrzostw Europy: Zbigniew **PIETRZYKOWSKI**, Leszek **DROGOSZ**, Zenon **STEFANIUK**, Henryk **SREDNICKI**, Leszek **BŁAŻYŃSKI** oraz wychowankowie śląskich klubów boksujący w Legii: Andrzej **BIEGALSKI** i Bogdan **GAJDA**. Wreszcie w indywidualnych mistrzostwach Polski reprezentanci okręgu katowickiego zdobyli 83 szarfy mistrzów kraju.

Długa jest lista osiągnięć śląskiego boksu. Aktualnie działalność prowadzi 14 klubów, w których trenuje blisko 800 zawodników. Jedenaście klubów bierze udział w rozgrywkach ligowych, a 3 pozostałe prowadzą szkolenie młodzieży, z tym że w przyszłym roku Górnik Boguszowice wystartuje w rozgrywkach o wejście do II ligi. Oto wykaz aktualnie działających sekcji w OZB Katowice:

- **GKS JASTRZĘBIE** (I liga)
- **GKS CARBO Gliwice** (II liga)
- **GKS GÓRNIK Wesola** (II liga)
- **MZKS GÓRNIK Knurów** (II liga)
- **KS GÓRNIK Pszów** (II liga)
- **KS GÓRNIK Sosnowiec** (II liga)
- **GKS VICTORIA Jaworzno** (II liga)
- **GKS SZOMBIERKI Bytom** (II liga)
- **GKS WALKA Zabrze** (II liga)
- **GKS KATOWICE** (o wejście do II ligi)
- **BKS ŚLĄSK Ruda Śląska** (o wejście do II ligi)
- **AKS GÓRNIK Niwka** (praca z młodzieżą)
- **KS GÓRNIK Siemianowice** (praca z młodzieżą)
- **KS GÓRNIK Boguszowice** (praca z młodzieżą i seniorami)

KATOWICE, 21 PAŹDZIERNIKA 1984 R.

waga papierowa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga musza	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga kogucia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga piórkowa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga lekka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga lekkopółśrednia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga półśrednia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga lekkośrednia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga średnia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga półciężka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga ciężka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.
waga superciężka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	—	.	.	.	.	.	.	.

